

بررسی بالینی، پاتولوژی، مولکولی و جداسازی مایکوپلازما پولمونیس عامل مایکوپلاسموز تنفسی موشی در کلنی‌های یک مرکز تولید و پرورش حیوانات آزمایشگاهی

روزبه فلاحي^{۱*}، مجتبی محرمی^۱، محسن بشاشتی^۲، صغری بزرگی^۱

^۱بخش تحقیق، تولید و پرورش حیوانات آزمایشگاهی، مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.
^۲بخش تحقیق، بیماریهای باکتریایی، انگلی و قارچی طیور، مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.

چکیده

این مطالعه به منظور بررسی میزان شیوع آلودگی به مایکوپلازما پولمونیس و بیماری حاصل از آن در طول شش ماه، در کلونی‌های یک مرکز تولید حیوانات آزمایشگاهی شامل رت‌ها، موش، همسترها، خوکچه‌های هندی و خرگوش‌ها انجام گرفت. ۶۶ نمونه از کلونی‌های مختلف پرورشی برای کشت، تشخیص مولکولی (PCR) و بررسی آسیب شناسی تهیه گردید. نمونه‌برداری از اندامهای درگیر در مواردی که حیوانات علائم بالینی را نشان میدادند، صورت گرفت. علائم بالینی شامل کج بودن سر و چرخاندن به سمت گوش آسیب دیده، زولیده شدن پوشش بدن، ترشحات قرمز رنگ در چشم‌ها و قلوه سنگی شدن ریه‌ها در ۴ سر رت بالغ مشاهده شد. در روش PCR، در ۳۳ نمونه (۵۰٪)، باندهای مثبت DNA که نشان‌دهنده آلودگی به مایکوپلازما پولمونیس بودند، مشاهده گردید. در ۱۲ نمونه از کلونی‌های رت‌ها (۱۸٪ از کل نمونه‌ها) نتایج کشت مثبت بود. در بررسی‌های آسیب شناسی بافت ریه رت‌ها، تغییراتی مانند آتلکتازی و برونشکتازی مشاهده گردید. از آنجا که سیستم پرورش، از نوع متعارفی بوده است که در آن جریان هوای ورودی توسط یک دستگاه تهویه مطبوع معمولی تأمین میشود و نیز موانع محافظت کننده وجود ندارد، گسترش عفونت از رت‌های آلوده به سایر حیوانات آزمایشگاهی، به سادگی صورت گرفته است. با این وجود، به دلیل عدم حساسیت این حیوانات به این میکروارگانیسم، هیچ نمونه مثبتی شناسایی نشد که نشان‌دهنده عدم وجود شرایط استرسزا یا مستعدکننده برای عفونتهای فرصتطلب مانند مایکوپلازما پولمونیس میباشد. لذا پایش میکروبی منظم و دوره‌ای برای عوامل عفونی مختلف توصیه می گردد.

واژگان کلیدی

مایکوپلازما پولمونیس، حیوانات آزمایشگاهی، تشخیص، جداسازی، هیستوپاتولوژی

* نویسنده مسئول: روزبه فلاحي
r.fallahi@rvsri.ac.ir